

hederne imod, ikke stopper på det tidspunkt, hvor det nye lovgrundlag, vi her behandler, bliver repareret, så det kan også fungere efter elliberaliseringen. Den forskel er der.

Det havde ikke standset, at man i Landsskatteretten og hos domstolen kunne behandle sagen, men den har selvfølgelig fået en tidsmæssig mindre udstrækning.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 130:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af arbejdsmarkedsbidrag for personer under 18 år.

Af Kim Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 20/4 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Ole Stavad):

Det her beslutningsforslag om afskaffelse af arbejdsmarkedsbidrag for personer under 18 år er fremsat af Fremskridtspartiet.

Forslagsstillerne er af den, så vidt jeg kan læse det, fejlagtige opfattelse, at arbejdsmarkedsbidrag er brugerbetaling, som derfor kun skal betales af de personer på arbejdsmarkedet, som får andel i de ydelser, som arbejdsmarkedsbidraget er med til at finansiere. Det gælder ifølge Fremskridtspartiet kun personer over 18 år.

Lad mig derfor kort rydde denne misforståelse af vejen. Arbejdsmarkedsbidraget blev indført i 1993 med virkning fra 1994 som led i reformerne på arbejdsmarkeds- og pensions-

området. Arbejdsmarkedsbidraget skal betales af alle med indkomst fra erhvervsarbejde uanset indkomstens størrelse og uafhængig af den erhvervsaktives alder.

I modsætning til traditionelle indkomstskatter opgøres arbejdsmarkedsbidraget efter et bruttoprincip. Det vil sige, at bundgrænse og fradragsregler, som findes på indkomstskatteområdet, ikke gælder for arbejdsmarkedsbidraget. Dette muliggjorde, at arbejdsmarkedsbidraget kunne overtage finansieringen af en del af de velfærdsydelse, som hidtil var blevet finansieret over indkomstskatterne. Herved blev indkomstskattesystemet aflastet med nedsættelse af de statslige personskatter for alle til følge.

Det har imidlertid aldrig været hensigten, og det fremgår direkte af loven, at betalingen af arbejdsmarkedsbidrag automatisk udløser ret til at få andel i de velfærdsydelser, som bidraget er med til at finansiere. I lovteksten er det utvetydigt fastslået, at de udgiftsområder, som finansieres af Arbejdsmarkedsfonden, henhører under de pågældende ressortministre. På jævnt dansk betyder det, at retten til at få f.eks. dagpenge ved ledighed eller sygdom, orlovsydelse eller førtidspension uændret afhænger af, om betingelserne i lovgivningen på de respektive områder er opfyldt.

Når det er sagt, vil jeg gerne fremhæve, at arbejdsmarkedsbidraget på bedste vis understøtter det grundlæggende princip i det danske velfærdssystem om, at alle betaler efter evne for de ydelser og tilbud, som samfundet stiller til rådighed.

At fritage unge under 18 år eller for den sags skyld andre befolkningsgrupper med indkomster fra erhvervsarbejde for at betale arbejdsmarkedsbidrag vil betyde, at der er færre penge til at finansiere velfærdssamfundet med – med deraf følgende skattestigninger eller nedskæringer i den offentlige sektor. Det er grundlæggende fornuftigt, at også unge under 18 år udover at opnå deres første erfaring på arbejdsmarkedet gennem et lønnet job bliver opmærksomme på det rimelige i, at man som samfundsborger yder sit til det offentlige tilbud om de tryghedsskabende foranstaltninger.

Med en bidragsprocent på 8 er det sikret, at unge med beskedne indtægter under frikortgrænsen pålægges en rimelig, men beskedne betaling til det velfærdssamfund, som de allerede har og med udsigt til mange år på arbejdsmarkedet vil få yderligere gavn og glæde af. Blandt de offentlige velfærdsydelser, som sær-